

ZODPOVĚDNĚ ZAHÁJIT PŘÍPRAVU XI. SJEZDU

Vážené soudružky a soudruzi,

jsou za námi dny prázdnin a dovolených a věřím, že jste je využili pro své duševní i tělesné osvětlení. Neboť věřte, že nastávající podzim bude pro nás velmi náročný. Dovolte, abych vás pozdravil a současně požádal o zvýšené úsilí při nastávajících jednáních výročních členských schůzí. Bude třeba projednat mnoho materiálů, vzešlých z jednání celostranických konferencí, ať už to bude *Návrh úprav Stanov KSČM, Návrh aktualizace programu KSČM* či *Návrh krátkodobého programu KSČM*. Zásadní bude i dokument týkající se *vize řešení ekonomiky a struktury strany*. Ke všem těmto materiálům je třeba se vyjádřit, přijmout stanoviska, která budou následně projednána na jednání městské a krajské konference. Všichni se tak zapojíme do obsahové přípravy XI. sjezdu strany, který se v dubnu příštího roku uskuteční právě v našem městě.

Na podzim příštího roku se uskuteční volby do Zastupitelstva Jihomoravského kraje a v brněnském volebním obvodu č. 60 i volby do Senátu PČR. Letošní výroční členské schůze se tak stanou i primárními volbami. Jsem si vědom, že je

tak na nás velká odpovědnost, související s kádrovou přípravou a věřím, že společně najdeme ty, kteří přesvědčí veřejnost, že má smysl nás komunisty volit, že jsme na jejich straně.

Přeji zdar jednání vašich výročních členských schůzí a věřím, že společným úsilím připravíme podklady pro jednání naší městské konference i pro jednání XI. sjezdu.

Martin Říha,
předseda MěV KSČM v Brně

K jednání ÚV KSČM

V sobotu 29. června se na svém 7. zasedání sešli členové ÚV KSČM. Program jednání byl skutečně obsáhlý.

Předseda Vojtěch Filip se v úvodu svého vystoupení vyjádřil k červnovým demonstracím na náměstích mnohých velkých měst a především na pražské Letné. Tyto události označil za důkaz, že se i v ČR chystá český Majdan, pravicový puč řízený ze zahraničí. Povedl se na Ukrajině, v Rakousku i na Slovensku. Nepovedlo se to v ČR, proto sílí útoky na prezidenta a vlastně na všechny, kteří si dovolí nasledovat politiku nadnárodních korporací a zejména těch sil, které chtějí ovládat celý svět. Považuji to, že naplňujeme část programu, který jsme si vymínili vůči vládě A. Babiše, za krok správným směrem. Vývoj by byl zcela jiný, kdybychom se připojili na stranu Petra Fialy, Miroslava Kalouska a donutili hnutí ANO, aby Babiše odepsalo. To samozřejmě neznamená, že Babiše nějak obdivujeme.

Jako jeden z hlavních bodů jednání ÚV bylo hodnocení voleb do Evropského parlamentu. Místopředsedkyně s. Konečná se ve svém vystoupení vyjádřila ke třem milníkům:

(Dok. na str. 2)

Komise ideově-výchovné práce MěV KSČM v Brně

zve na

DISKUSNÍ ČTVRTEK,

kteří se uskuteční

19. září 2019 v 17 hodin na MěV KSČM
v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma:

SOUČASNÁ (EVROPSKÁ) POLITIKA

Úvodní slovo:

**Ing. Jaroslav Štefec, CSc.,
bezpečnostní analytik**

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

Začíná příprava na jednání XI. sjezdu KSČM

Jestliže 6. zasedání ÚV v březnu vyslovilo souhlas se svoláním XI. sjezdu KSČM na 18. - 19. dubna 2020 a schválilo harmonogram jeho programové přípravy, pak 7. červnové zasedání v rámci předsjezdové vnitrostranické kampaně schválilo materiál Politicko-organizační zabezpečení výročních členských schůzí a konferencí 2019/2020.

Výroční členské schůze základních organizací KSČM se v letošním roce uskuteční v období září – 20. listopad. VČS se tak, stejně jako následné stranické konference stanou výraznou součástí obsahové přípravy XI. sjezdu, neboť zhodnotí práci strany v uplynulém období, shrnou dosavadní zkušenosti a stanoví reálné úkoly pro další období. Prvotní pokyny k přípravě VČS obdrželi předsedové základních organizací již na své červnové poradě. Výsledky jednání VČS se stanou významným zdrojem pro kvalitní přípravu městské konference, jejíž jednání MěV svolal na 18. ledna příštího roku.

Význam letošních výročních roků ZO a stranických konferencí není určen pouze tím, že zahajují obsahovou přípravu XI. sjezdu, ale i skutečností, že jako primární volby současně zahajují přípravu strany na krajské a senátní volby, jež se uskuteční na podzim příštího roku. Tato skutečnost proto předpokládá skutečně odpovědnou přípravu nadcházejících stranických jednání, neboť na jejich konci budou tak významné dokumenty, jako jsou návrh na změny ve stanovách KSČM,

na aktualizaci programu KSČM a na krátkodobý program strany. Tolik v oblasti vnitrostranického života, navenek pak půjde o Volební program KSČM pro volby do Zastupitelstva Jihomoravského kraje. Osobně pokládám za potřebné, aby se nad tím jednotliví členové skutečně zamysleli a svými návrhy, připomínkami, ... přispěli ke kvalitní přípravě zmíněných dokumentů.

To je ovšem jen jedna stránka problému, který naše nadcházející jednání čeká. Tou druhou je, že uvedené dokumenty bude třeba uvést v život! Aby se tak stalo, musí být na příslušných stranických jednáních povolání skutečně odpovědní zástupci strany. Jde tedy i o to, aby členové strany na svých VČS nejen zvolili (či potvrdili) předsedu a další členy výboru své ZO, ale, a to především, prodiskutovali a navrhli konkrétní jména na obsazení funkcí, jak ve stranických orgánech, tak i v zastupitelstvu kraje a v Senátu PCR.

Setkání v Dubňanech. (foto Tibor Dávid)

K jednání ÚV KSČM

(Dokončení ze strany 1)

Kandidátní listina byla schválena až v prosinci, mělo to být s ročním předstihem. Narazilo to však na neochotu řady oslovených osobností, které nabídku kandidatury z pracovních či osobních důvodů odmítly. Třetím důvodem byly podpásovky ze strany konkurence, což ve svém důsledku odradilo některé členy a sympatizanty se voleb zúčastnit. V souvislosti s volbami vyslovil ÚV poděkování všem kandidátům, kteří se aktivně zapojili do kampaně k volbám do EP.

Ústřední výbor dále mimo jiné schválil Poli-

ticko-organizační zabezpečení výročních členských schůzí a konferencí včetně úkolů obsažených v materiálu a vyhodnocení celostranické konference KSČM konané 27. 4. 2019. Projednal návrh na řešení ekonomiky strany na další období. Vzal na vědomí úvodní vystoupení předsedy ÚV, Návrh předběžného politického hodnocení voleb do EP a hodnocení programové konference. Vzal na vědomí rovněž Návrh aktualizace programu KSČM a návrh Krátkodobého programu KSČM. Uložil řadu úkolů v souvislosti s přípravou a průběhem VČS a konferencí i dalších voleb, řešením problematiky ekonomiky strany.

Aleš Růčka

PODNĚT A VÝZVA K NEODKLADNÝM ČINŮM

V období výročních jednání KSČM bude tím **nejvýznamnějším a nejsložitějším úkolem, ale i problémem výběr a volba funkcionářů počínaje od ZO KSČM až po ÚV KSČM**. Na kvalitě všech těchto funkcionářů, počínaje jejich lidským charakterem, na znalostech a schopnostech správné politické orientace a prosazování správných postojů k aktuálnímu společenskému a politickému dění, na dovednostech cílevědomě organizovat činnost a plnění přijatých usnesení, jednat se členy, komunikovat s veřejností a sdělovacími prostředky, bude do značné míry záviset postavení, autorita, volební výsledky a vliv KSČM ve společnosti. Složitost úkolu vyplývá zejména z věkové skladby členské základny v našich základních organizacích a z malých možností mnohých z nich navrhnout vhodné kandidáty na obsazení funkcí i v dalších vyšších stranických orgánech v situaci, kdy stěží sestavují výbor své vlastní organizace. Fňukat však nad tím je skutečně málo. Jestli uznáme, že zmíněný úkol je, vedle závěrů o dalším směřování - t.j. kvality usnesení, ten nejvýznamnější a bezpochyby úkol nejsložitější, pak je **nutné jej bez odkladu začít řešit s předpokládanými možnými kandidáty a splnit úkol každou ZO KSČM plně podle reálných možností, byť mnohde možností velmi omezených, až nulových!**

Vyšší zájem členů pracovat v samosprávných orgánech zastupitelských, byť je na jejich nejnižších stupních spojen jen s nepříliš ohromujícím osobním prospěchem, je nesporně potřebný a cenný. Je však, bohužel, nesrovnatelný s velmi nízkým až minimálním zájmem členů vykonávat čistě stranické funkce. Není zájem nejen o předsednické funkce, ale ani o další funkce členů výborů. Dnes výkon těchto funkcí totiž není a nemůže být spojován s jakýmkoliv osobním prospěchem či s označením „*koryto*“. Pro-

to, bohužel, u některých členů mají přednost a vítězí pohodlnost s bezstarostností, byť „*při dobré vůli i vzhledem k jejich nižšímu věku*“, by mohli a byli schopni aktivně pracovat v těchto stranických funkcích, životně nezbytných pro činnost a samotnou existenci KSČM.

Obavy, že na těch vyšších vrcholcích stranické struktury budou funkce neobsazeny však nejsou až tolik na místě, protože pro tyto se vždy nějakí zájemci najdou. Kdežto „*tam dole*“ v ZO či MíV **hledání schopných, ochotných a pracovitých, ne však prázdných mluvků a tlučhubů, je mnohdy velmi zdoluhavé a ne vždy úspěšné. Toto však platí nejen pro ty „*dole*“, ale stejně tak i pro výběr kandidátů pro všechny vyšší orgány strany bez výjimky.** Jako funkcionář pracující „*tam dole*“ zažívám uvážené strasti a potíže. **Proto na ně také právě v době jejich možného řešení upozorňuji!** Zprávu o činnosti či návrh usnesení a další požadavky lze totiž kvalitně bez velkých problémů zpracovat. Doplňit však výbor o jednoho či dva členy, nebo zvolit schopného a zodpovědného předsedu je již jiný šálek čaje, mající však mnohem významnější vliv na životaschopnost kterékoliv základní organizace, než požadované, byť ne však bezvýznamné, dokumenty a další, požadavky.

Proto jsme v Místním výboru KSČM Brna-Králova Pole, bez otálení již 13. června t.r., zvolili pětičlennou volební komisi, která v součinnosti s předsedy a výbory ZO KSČM má připravit podle reálných možností a předpokladů požadované кадровé návrhy a doporučení, které budou průběžně projednávány na zasedáních MíV a potom komisí předloženy v listopadu 2019 výroční všeplenární schůzi KSČM Brna-Králova Pole k posouzení a schválení.

Alois Zlatníček

Celostranická konference – aktualizace programu KSČM

To byla předpokládaná náplň DČ 20. 6. 2019. Ta se konala 8. 6. Vystoupit měli brněnští delegáti. Diskutovali tři, ostatní nepovažovali za nutné se ani zúčastnit. Téma bylo vysoce aktuální, o čemž svědčí živá diskuse, ne však účast. Co si účastníci odnesli? Nic radostného. Na konferenci byly předloženy dva programy, žádný nebyl schválen, byly jen vzaty na vědomí. Co měla řešit konference, se neřešilo, pouze se zase odsunulo dál, na XI. sjezd KSČM (18. - 19. 4. 2020), který by měl program konečně přijmout.

Měl by být krátkodobý, ukázat cestu – východisko ze současnosti. Už čtyřikrát jsme ve volbách ne-

uspěli, proč? Vedení strany mlčí. Co si představujeme pod levicovým, komunistickým přístupem? Řešíme sociální otázky, ale to řeší všechny politické strany. KSČM je navenek rozdělena. Před výročními schůzemi snad včas přijdou materiály z ÚV KSČM. Je třeba vyřešit vnitřní spory. Líde, členové KSČM, si zaslouží opravdovou komunistickou stranu. Současný program je neslaný, nemastný, není řádnou komunistickou koncepcí, koncepcí odlišnou od všech ostatních politických stran. Podaří se to na XI. sjezdu? Projeví se to už v krajských volbách? To by bylo přání všech členů KSČM.

Josef Vondrák

VZPLÁLA VATRA A HOŘÍ, HOŘÍ ...

Potřebné dřevo svázeli a konstrukci vetry připravovali učitelé jedině správného přemýšlení od počátku dubna 2019 po zprávě, že má dojít k výměně několika ministerských míst. Vzplála vatra, když 17. dubna Policie ČR předala státnímu zástupci obžalobu ve věci Čapí hnízdo, ministryni spravedlnosti se stala Marie Benešová, která ovlivní soudní záležitosti A. Babiše v jeho prospěch a bude odvolán nejvyšší státní zástupce. Předsedové stran v Demokratickém bloku vydatně poleny spolu s učiteli správného posuzování událostí přikládali, přikládali ve dne a v noci tak, aby hořelo, hořelo. Vzniklo hnutí Milion chviliek pro demokracii v čele s nedostudovaným studentem evangelické teologie a s koordinátory shromáždění občanské nespokojenosti v místech. 21. května 2019 přišlo na Václavské náměstí asi 50 a 9. června asi 100 tisíc lidí.

Velké množství polen oživilo spáleníště po sešnutí vatře 1. června, když přišel předběžný text zprávy z Evropské unie o střetu zájmů premiéra a podvodné dotaci na Čapí hnízdo na ministerstvo financí a na ministerstvo pro místní rozvoj. 11. června 2019 probíhala protestní setkání lidí na mnoha místech pod hesly Demisi, demisi ministryni spravedlnosti a premiéra. To již probíhal přípravy na shromáždění na Letné, kam 23. června přišlo asi 250 000 lidí. Předseda hnutí Milion chviliek a jeho zástupci, několik herců a hereček, zpěváků a zpěvaček vyslovili a zazpívali svá více či méně pro premiéra a ministryni spravedlnosti slova Demisi, demisi. Podle potřeba se sejdou dříve než 17. listopadu k 30. výročí Velké listopadové, možná v srpnu, možná v říjnu.

26. června 2019 přibýlo polen na spáleníšti a mnoho slov přímo ve Sněmovně na jejím mimořádném zasedání o vyslovení nedůvěry vládě.

Od 12.00 do 3.40 hodin 27. června ministři hovořili o výsledcích práce rezortu a opoziční o tom, že vláda nic nedělá pro občany a neřeší střet zájmů a podvodné dotace premiér. V několika vystoupeních poslankyně Jana Černochová (ODS) až hystericky napadla ministryni práce – je prý arrogantní a dokonce hloupá. Plísnila ministra vnitra, proč nehovořil o činnosti ministerstva. Tato poslankyně by nejraději odbourala co nejvíc mandatorních výdajů, aby byla splněna 2 procenta na obranu podle požadavků NATO – touto věcí je přímo posedlá. Velkou část jednání zaplnila vystoupení s přednostním právem ministrů, předsedů poslaneckých klubů. Jen 85 hlasů bylo pro vyslovení nedůvěry vládě. Kdyby opoziční poslanci se stejným plným nasazením jednali o návrzích zákonů, to by jistě věci prospělo víc.

Pokračovala tahanice kolem odvolání ministra kultury a jmenování jeho nástupce. Poněvadž „granátník“ Václav Moravec nás v nedělní poledne neoblažuje, přidalo 48 senátorů pořádná polena v podobě ústavní žaloby na prezidenta republiky, protože nejedná podle přání premiéra k odvolání a jmenování Šmardy novým ministrem kultury a porušuje Ústavu. Přidal se i předseda Ústavního soudu, pozvaní ústavní právníci a každým dnem uvaděči zpráv. Zapomněli, že i Václavové Havel a Klaus váhali dost dlouho v podobných případech a že v Ústavě ČR není uveden termín pro jednání prezidenta při odvolání a jmenování ministra. A ČSSD trvá na Šmardovi, i když prezident k němu má výhrady a dokonce vyhrožuje, že její ministři odejdou z vlády – chce uvolnit místa Okamurovi? Popírat to, co se podařilo prosadit v sociální oblasti? Předseda ODS vystoupil s plánem na vytvoření koalice proti Babišovi v příštích sněmovních volbách. Piráti hned kategoricky řekli Ne, chtějí sami volby vyhrát.

Společná kandidátka nebude, každý z předsedů ODS, KDU-ČSL, STAN, TOP 09 by chtěl být na ní první, což nejde.

Karel Janiš

*Setkání v Dubňanech.
(foto Tibor Dávid)*

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU SE NEOBEŠLY BEZ PŘEKVAPENÍ

U nás k nim ve dnech 24. - 25. května přišlo jen 28,72 % oprávněných voličů. Na našich 21 europoslanců v 9 sněmovních stranách a 31 ostatních hnutích kandidovalo 844 zájemců. Z našich europoslanců v počtu 21 získalo ANO 6, ODS 4 (*předseda ODS zájásal*), po 3 Piráti (*byli zklamání, chtěli zvítězit*) a STAN + TOP 09 + Zelení a dalších asi 10 seskupení, jak se chlubil Pospíšil, po 2 Strana přímé demokracie a KDU-ČSL a KSCM pouze jednoho poslance. Právce zvítězila, ČSSD vypadla ze hry a předseda ODS jásal, poněvadž spočítal 21,18 % pro ANO, 6,94 % pro KSCM a 3,95 % pro ČSSD, takže vládní koalice získala pouze 37,07 % a byla poražena – představuje si takový výsledek pro příští krajské a sněmovní volby – superpolitolog teoretik by měl vědět, že v každých volbách je to jinak.

Největším překvapením byl počet preferenčních hlasů – nejvíc získal Luděk Niedermayer 67430 (*v jednom pořadu řekl, že množstvím výdajů na sociální dávky se tato kapitola státního rozpočtu vychýlila, zatímco on se plně vychýlil, odlišil od ostatních*). Skokanem se stal Alexandr Vondra z 15. místa na kandidátce hlasy v počtu 29536. Skokany jsou i genmjr. v. v. Hynek Blaško 47505 a Ivan David 33055 hlasů. 38650 hlasů pro Kateřinu Konečnou bylo víc než pro některé poslance z jiných stran a hnutí, kteří za ODS, TOP 09 a KDU-ČSL pokračují – Evžen Tošenovský 25644, Jiří Pospíšil 37231, Stanislav Polčák 25352 atd. A v KDU-ČSL Tomáš Zdechovský 24823 a Michaela Šojdřová 22649 přeskočila Pavla Svobodu o 828 hlasů, který byl zklamán a nepřišel ani na TK.

Nepostoupil především Pavel Telička, místopředseda europarlamentu. Kandidoval za ANO, ale s Babišem se rozešel, ale místa místopředsedy se nevzdal, hovořil sám za sebe. Ale 2,38 % hlasů pro hnutí Hlas, které založil, mu přinese za hlasy voličů nějaký milion korun. Bude se nyní věnovat domácí politice. Asi zapomněl, že přijetím podmínek pro vstup ČR do Evropské unie zlikvidoval naše zemědělství, jehož strukturu a výsledky obdivovali ti na Západě, kteří zemědělství rozuměli. Nepostoupil ani Jaromír Štětina, který založil hnutí Evropa společně, poněvadž se pohádal s Pospíšilem. Řekl, že v politice končí. Mohl by nastoupit po Vladimíru Kučerovi, který právě opustil svět, do pořadu *...historie cz*, poněvadž je větším antikomunistou, odpůrcem všeho ruského a sovětského.

V Brně v 19 městských částech zvítězilo ANO dost podstatně, v 9 ODS, na Brně-střed Piráti a v Žebětíně KDU-ČSL. KSCM měla lepší výsledek, než v komu-

nálních volbách a 5% hranici překročila v těchto částech – Bystrc, Černovice, Brno-jih, Kohoutovice, Líšeň, Ořešín, Slatina, Starý Lískovec, Vinohrady.

Po několikadenním jednání představitelů Evropské unie byli navrženi – Němka za předsedkyni Evropské komise, Belgičan za předsedu Evropské rady, v čele Evropské centrální banky Francouzka, za šéfa unijní diplomacie Španěl (*škoda, že nebyl navržen V. Moravec podle doporučení K. Konečné*). Na zasedání EP byli uvedeni schválení, předsedou parlamentu byl zvolen Ital, ze 14 místopředsedů Dita Charanzová (ANO) a nováček od Pirátů Marcel Kolaja z Brna (*předseda Pirátů asi radostí nadskakoval*).

Francouzský prezident řekl, že vedení Evropské unie je výsledkem, plodem hluboké shody mezi Francií a Německem. Lidovecký poslanec Benešik je spojovaný jen s předsedkyní Evropské komise, je ministryni obrany a matkou 7 dětí. Ostatní uvedené přísně kádruval, jsou levicoví. A Babiš se při jednáních jevil jako divák kopané, kterou nikdy nehrál (*že se Babiš Benešika nezeptal předem, koho navrhovat a koho nikoliv*). **Karel Janiš**

Blbec nebo konzerva?

Při hodnocení voleb do EP jsem si neodpustil na Facebooku poznámku na adresu těch členů KSCM, kteří proti vši logice politického boje, uprostřed probíhající kampaně prakticky sabotovali naši volební kampaň a „kopali“ za konkurenci, nejednou nahnědli a podezřele zapáchající. A tak místo dalšího poslance za KSCM (a chybělo jen málo hlasů!) i naši sympatizanti dopomohli do Bruselu např. generálovi na kandidátce fašizující SPD. Ten se rozpomněl, že vlastně NATO až tak rád nemá a je s tím třeba něco dělat! Úspěšně postavil svoji kandidaturu na strašné nejen migraci. Nemálo „našich“ mu to sežralo i s navijákem! Další političtí génové zase hodili flintu do žita, protože jim nevoněly ten či onen. Pokud přímo neškodili, tak byli pasivní. Tak jsem považoval označení „BLBEC“ (politický blbec) za ještě velmi mírné! Citace mé diskuze se objevila v Haló novinách, ovšem v upravené (možná pro zjemnění?) verzi. Blbec byl nahrazen „konzervou“. Redaktor se mi za to omluvil, ovšem těm, co mne znají, jsem považoval za nutné to vysvětlit (ne však rozvířením zbytečných emocí). **Oživování škatulkování na „progresivisty“ a „konzervy“ se mne osobně dotýká a rozčiluje už půl století. Protože političtí blbci jsou v obou táborech.** **Jan Korbel**

Začala nová kapitola v dějinách 20. století

Karel Janiš

1. září 1939 znamenalo přeřazení Polska hitlerovskými armádami počátek druhé světové války. Dr. Edvard Beneš poslal do vlasti zprávu, v níž uvedl, že naším nepřítelem je Německo, naším cílem je svoboda, pojďme za naším národním cílem. Byl pro vybudování naší armády ve Francii a v Polsku a vytvoření prozatímní vlády, jejíž povomoci končí na hranici osvobozené vlasti.

3. září 1939 Velká Británie, Francie, Austrálie, Nový Zéland a Indie vyhlásily Hitlerovi válku. Byl jmenován britský válečný kabinet a Winston Churchill prvním lordem admirality. V Dolní Sněmovně se toho dne přihlásil ke snahám o zachování míru, což má v té chvíli velký význam, neboť zkoušky a útrapy moderní války lze vydržet a překonat jen oddanou shodou milionů mužů a žen. Očekával možná zklamání a mnohá nepřijemná překvapení, ale převzatý úkol bojovat nepřesahuje schopnost a sílu britské říše i francouzské republiky. Jde o boj za záchranu celého světa od moru nacistické tyranie a na obranu všeho, co je člověku nejsvětější. Avšak Velká Británie a Francie kromě slov Polsku na pomoc nepřišly. 18. září byl polský odpor proti hitlerovským vojskům zlomen, vláda uprchla do Rumunska a skupina našich vojáků pod vedením pplk. Ludvíka Svobody se přesunula do SSSR. Winston Churchill uznal oprávněnost obsazení východního Polska sovětskými vojsky pro zabezpečení území SSSR před možným napadením Hitlerem. Naši polistopadoví pisatelé dějin hovoří a píší, že šlo o jednu akci při rozdělení Polska mezi Hitlerem a Stalinem.

8. září 1944 byla zahájena Karpatsko-dukelská operace sovětských a našich vojáků na pomoc Slovenskému národnímu povstání a 9. září 1944 propuklo v Bulharsku ozbrojené povstání a nová vláda vyhlásila Německu válku a mobilizovala proti němu ozbrojené síly.

Při srovnání obou světových válek ve 20. století je možno uvést, že první trvala 1564 dny, druhá 2194 dny. První se aktivně zúčastnilo 36 států, druhé 70. Do první byla zatažena postupně 1 miliarda 50 milionů lidí, do druhé 1 miliarda 700 milionů lidí. V první narukovalo 70 a ve druhé 110 milionů branců. V první zahynulo 10, v druhé 60 milionů lidí a raněných bylo vždy 2krát tolik.

Málo nebo vůbec se nemluví a nepíše o změnách především na mapě Evropy po obou světových válkách. Německá říše, rakousko-uherská monarchie a carské Rusko přestaly existovat. Vzniklo několik nových států, mezi nimi i Československo.

Pro celkový vývoj měl největší vliv vznik prvního státu sovětů, který zvítězil v občanské válce a v boji s interventy 14 států. Světový kapitál zahájil velké tažení proti prvnímu socialistickému státu na světě. Velmi se hodil Hitler, který po obsazení všech zemí na sever i západ od jeho Říše napadl Sovětský svaz. Protiofenzívy Rudé armády v letech 1941-3 ho porazily. Do války proti koalici nacistické Německé, fašistické Itálie a militaristické Japonsko vznikla koalice SSSR, USA, Velká Británie, Francie, která zvítězila ve válce. Snaha zlikvidovat první zemi socialismu za války poněkud ustoupila do zákrytu, ale po skončení války znovu byla a je v popředí dodnes. Mnoho zemí střední a jihovýchodní Evropy, vznik NDR a lidové Číny vytvořilo světovou socialistickou soustavu. Světový kapitál přečkal oslabení, k němuž došlo po válce a po přelomu let 1989/1990 přestaly existovat SSSR, Československo, Jugoslávie, Varšavská smlouva a RVHP a její členové dnes jsou členy NATO a Evropské unie. Láká nerostné bohatství Ruska, a proto je tato země nebezpečím. Ale pozor na atomové zbraně, při jejich použití by mohlo lidstvo skončit. A o to kapitálu jde?

Zástupci Generálního konzulátu Ruska v Brně atašé Arťom Indyčenko a atašé Georgij Akajomov pokládají květiny u pomníku SNP v Brně. (foto vž)

PŘED 75 ROKY SLOVENSKÝ LID POVSTAL

Koncem roku 1943 vznikla po složitých jednáních představitelů Komunistické strany Slovenska K. Šmidkeho, G. Husáka a L. Novomeského se zástupci ostatních odbojových složek, se skupinami bývalých agrárníků, sociálních demokratů a evangelické církve Slovenská národní rada. Stala se nejvyšším společným orgánem odboje na Slovensku a jejím programovým dokumentem byla tzv. Vánoční dohoda, orientovaná na přípravu ozbrojeného povstání a na poválečný vývoj na Slovensku. Vzniklo i vojenské ústředí v čele s pplk. J. Golianem. Odboj na Slovensku propukl 29. srpna 1944 v celoslovenské povstání. Signálem byl vstup hitlerovských vojsk na Slovensko. Stalo se tak v době, kdy všechny přípravy politického a vojenského charakteru nebyly ukončeny a chybělo i přímé spojení s Rudou armádou. V té době

probíhala v Moskvě jednání K. Šmidkeho s vedením KSČ a s vládní delegací z Londýna. Centrem povstání se stala Banská Bystrica. Slovenská národní rada převzala zákonodárnou moc. Byly ustaveny národní výbory, zakázány fašistické organizace, byl též sjednocovací sjezd slovenských komunistů a sociálních demokratů a byla i jednání o jednotném odborovém hnutí. Rozsáhlou politickou činnost provedl představitel moskevského vedení KSČ Jan Šverma, který v mnoha projevech politicky orientoval průběh povstání i možný budoucí vývoj na Slovensku. Často jednal s představiteli politického života.

V počátku povstání povstalecké síly ovládly velkou část Slovenska. Avšak 60 tisíc vojáků a 20 tisíc partyzánů se těžko bránilo vojenské přesile hitlerovských vojsk a po obsazení Banské Bystrice 27. října 1944 ustupovali do hor ve špatných povětrnostních podmínkách. Při přechodu Chabence zahynul Jan Šverma, který odmítl možnost vrátit se do Moskvy. Největší pomoc povstání poskytla Rudá armáda, která zahájila karpatsko-dukelskou

operaci. Počítala s dvěma slovenskými divizemi v Dukelském průsmyku, které měly otevřít cestu rudoarmějcům na Slovensko. Ale hitlerovským vojskům se podařilo je odzbrojit, a tak znesnadnit pomoc povstání. Rudé armáda společně s 1. čs.

armádním sborem se musela za těžkých bojů probíjovat na území Slovenska. Až 6. října se tak stalo. Padlo na 36000 rudoarmějců a 1140 příslušníků 1. čs. armádního sboru.

Povstání mělo velký ohlas v protektorátu a stovky českých bojovníků přišly na Slovensko bojovat tak jako příslušníci téměř třiceti národů. Šlo o jedno z největších vystoupení proti nacistům v Evropě. Narušilo jejich týl a vázalo jim několik divizí. Svou pravou tvář ukázali popravními účastníky povstání a likvidací několika vesnic. Nicméně změny na povstaleckém území se staly předobrazem

revolučních změn v naší vlasti vůbec tak, jak byly uvedeny v Košickém vládním programu, později v Budovatelském vládním programu, v usneseních VIII. a IX. sjezdu KSČ. Právem považujeme Slovenské národní povstání za počátek národní a demokratické revoluce v Československu.

Tak jako i jiné události a osobnosti naší minulosti, i toto povstání se po Velké listopadové revoluci stalo terčem různých pomluv a přepisování jejich úloh a významu. V tomto směru vyniká obsáhlá kniha, kterou vydal v roce 2003 Karel Richter pod názvem Apokalypsa v Karpatech s podtitulkem Boje na Dukle bez cenzury. Operace v Karpatech prý byla rozmáchlá oslavována a velké ztráty rudoarmějců a našich vojáků vedou k otázce, zda uvedená jatka v komplikované operaci byla opravdu nezbytná. Naše média operaci v Karpatech např. v roce 2014 vůbec nepřipomněla a dala tak kladnou odpověď na otázku K. Richtera. Uvidíme, jak se média, zejména veřejnoprávní televize, letos zachovají.

Karel Janiš

Čestná stráž u pomníku SNP v Brně.
Foto Václav Žalud.

TÁBOR „POD BOROVICÍ“ UČÍ DĚTI SAMOSTATNOSTI

Na krásném místě Drahanské vrchoviny uživalo 47 dětí z Brna, z Hustopečí a okolí, z Prahy i odjinud stanový tábor na kouzelné louce Pod borovicí u obce Dzbel na Prostějovsku. Připravil ho v tomto místě už po páté Pionýrský oddíl Tuhas (turistika, hra a sport) při Jihomoravské krajské radě Pionýra. Jen obrovská borovice tomuto místu letos už nevévodí - začala uhnívat, proto ji musel majitel z bezpečnostního hlediska odstranit. Kluci a děvčata se tam učí osobní samostatnosti.

Zdravotnici a členku vedení tábora MUDr. Jitku Suskou (KSCM) jsme zastihli ve Dzbelu při péči o táborovou hygienu. Vodu pitnou a na vaření i čištění zubů si tábor přiváží. Na osobní očistu, včetně po ohřevu v kotlíku spalováním dřeva k přípravě na sprchování, si ji přivádí tábor z místního potoka. „Letos máme nejvíce dětí za uplynulých 20 let. Stany a dokonce i stoly v jídelně už nezbyly pro táborové vedoucí. Proto děkujeme Městskému výboru KSČM v Brně, který nám poskytl peněžní dotaci na zakoupení kopulovitých stanů pro vedoucí a stolů do jídelny, aby měli kde jíst. Několik dětí se mohlo tábora zúčastnit díky získání finančního sociálního příspěvku a dost dětí čerpá k pobytu na táboře příspěvek od zdravotních pojišťoven,“ vysvětlila Suská.

Letošní pobyt (od 28. 7. do 10. 8. 2019) je ve znamení čar a kouzel, lehce inspirovaný knihou o Harry Pottrovi. Všichni táboroví vedoucí mají čarodějné převleky, proto i nástupy táborníků pod vlajkovým stožárem uprostřed stanového městečka jsou v čarodějném rázu. „Každý den mají účastníci hodinu výuky čar a kouzel. Probírali i kouzelné (léčivé) bylinky - k čemu která slouží a jak lidem pomáhá. To se jim může hodit v domácí praxi. U některých kouzel zjistili, že opravdu fungují, když jim k tomu dopomohli vedoucí. Tábor je obdařený mystikou. Děti potřebují rozvíjet fantazii, nejen stále bušit do klávesnice počítače. Učí se přemýšlet i o tajemnu okolo sebe. Přispívá k tomu nádherná příroda okolo tábora. Civilizaci je zatím málo dotčená, i když je hned za vesnicí. Odmítli jsme učit děti kouzla typu přičarovat si jedničky do žákovské knížky nebo zmizení třídní knihy. Naopak kluci a děvčata pozorují,

jak se procházejí po táboře tajemní tvorové. Třeba zlý pohádkový b azilišek. Dnes děti uvidí z poloviny člověka a z poloviny koně - kentaura. Asi nejvíce na ně zapůsobil průchod přes území ovládané mozkomory, zážitky se navzájem straší zvláště k večeru,“ přiblížila Suská.

Život se odehrává i mimo tábor. Děti se chodí koupat, byly zatím na dvou výletech a chystají se na další. V Čechách pod Kosířem navštívily zámek, expozici restaurátorské dílny kočárů tažených koňmi, hasičské muzeum i rozhlednu na Kosíři. Zajeli si vlakem do Moravské Třebové k prohlídce nově opraveného zámku s velmi tématickou alchymistickou dílnou. Soutěžily i ve znalostech základních dat o Moravské Třebové, např. kolik má obyvatel, jaké je tam nejoblíbenější jídlo, jak vypadá městský znak či jaká se traduje o městě pověst.

Pro hodně malých dětí je pobyt na táboře první zkušenost života bez maminky s tím, že toho musejí samy moc zvládnout - samy se obléknout, samy si uklidit ve stanu - což je pro některé velký problém. Kluci a děvčata si musejí ke všemu také sami po sobě umýt jídelní misky (ešusy), hrnek a lžičku. „Snažíme se vést děti k samostatnosti i k práci. V okolí v lese sbírají pro tábor šišky a dřevo na topení např. pod kotlíkem k ohřevu vody z potoka na sprchování. Pomáhají i při přípravě stravy. Nebo v rukodělné výchově si vytvořily batikovaná trička a vyrobily obarvená glycerinová mýdla, která přivezou domů maminkám jako dárek,“ zdůraznila Jitka Suská.

Václav Žalud (foto autor)

Jitka Suská (vpravo), zdravotnice a organizátorka tábora.

Před 40 lety zemřel horoucí vlastenec a voják tělem a duší armádní generál Ludvík Svoboda

Odešel rodák ze selské rodiny v Hroznatíně na třebíčském okrese z 25. listopadu 1895, absolvent 2leté zemědělské školy s pracemi na poli v letech 1920-1922 a v JZD v letech 1951-1954, účastník bitvy u Zborova a Bachmače a přesunu legionářů po Sibíři, velitel praporu v Užhorodě 1922-1931 a v Kroměříži 1934-1939, učitel maďarského jazyka na vojenské akademii v Hranicích, velitel naší jednotky v Polsku a v SSSR, s níž prošel strastiplnou bojovou cestou od Sokolova přes Duklu.

Po válce byl nejprve ministrem obrany, místopředsedou vlády a předsedou Čs. státního výboru pro tělovýchovu a sport. Z podnětu vedoucího delegace KSSS na X. sjezdu KSČ v roce 1954 N. S. Chruščova se Ludvík Svoboda vrátil na scénu a stal se náčelníkem Vojenské akademie Klementa Gottwalda v Praze a náčelníkem Vojenského historického ústavu. V této době inicioval další zkoumání naší vojenské minulosti. Přispěl k ní na podkladě vlastních zkušeností knihou *Z Buzuluku do Prahy* (poprvé vyšla v roce 1961 a v několika dalších vydáních) a *Cestami života I.* z roku 1971. Na besedách s občany a zejména a mladou generací, jejichž počet byl v mnoha desítkách, ne-li stovkách po celé naší vlasti, o tom s velkou pozorností účastníků hovořil. Jen těžko si přítomní mohli představit, jaké obavy o život manželky, syna a dcery měl, když věděl, že gestapo po nich pátrá. V letech 1968-1975 byl prezidentem republiky a jeho nástup do této funkce probíhal v neklidných a rozporuplných událostech roku 1968. Byl i členem předsednictva ÚV KSČ a před zvolením na Hrad byl i poslancem Národního shromáždění a členem jeho předsednictva. Byl nositelem 180 našich i zahraničních vyznamenání včetně 3 zlatých hvězd Hrdiny ČSSR, zlaté hvězdy Hrdiny SSSR, 2 sovětských Leninových řádů a Mezinárodní ceny Leninovy ceny míru.

Zemřel po delší nemoci 20. září 1979.

Zoe Klusáková-Svobodová v knize *O tom, co bylo* z roku 2005 napsala o působení svého otce v Užhorodě, na vojenské akademii v Hranicích a především o tom, co společně s maminkou prožívala v naprosté ilegality v úkrytech u Kotačků

a Kratochvílů v Novém Telečkově a ve Džbánicích u Černých – měl jsem možnost s nimi o obavách o život obou žen i o své životy v případě prozrazení několikrát hovořit. V knize si čtete o tom, co její otec prožil po odvolání z funkce ministra obrany a později i prezidenta republiky a po odmítnutí vydat 2. díl vzpomínek *Cestami života* – vyšla až v roce 1992.

Po listopadu 1989 byl a je **Ludvík Svoboda** terčem zloby a nenávisti některých novinářů, publicistů a politologů. Byl prý agentem KGB, v únoru 1948 nevystoupil vojensky na podporu prezidenta Edvarda Beneše, v srpnu 1968 nedal rozkaz k odporu proti vojskům Varšavské smlouvy a zbaběle šel jednat do Moskvy a souhlasil s represí proti účastníkům demonstrace k 1. výročí vstupu vojsk Varšavské smlouvy na naše území. Autoři těchto inaktivních

Nikdy nezapomeňte, jak lehc
jste svobodu ztratili a jak těžce
a za cenu velikého úsilí a velkých
obětí našeho a zejména sovětské
ho lidu jsme ji dobývali zpět.
Ludvík Svoboda

berou v úvahu, že teprve na podnět N. S. Chruščova v roce 1954 se Ludvík Svoboda vrátil do veřejného života a II. díl vzpomínek *Cestami života* mohl vyjít až v roce 1992, poněvadž podle G. Husáka nebylo žádoucí vůbec tento díl vydat.

Karel Janiš

Devadesátiny Jana Navrátila

13. srpna se dožil úctyhodných 90 let duší nezdolný optimista, původním povoláním pedagog, aktivní člen KSČM Jan Navrátil.

V letech 1949 až 1951 působil jako učitel na obecní škole v Hostěradicích, po vojenské službě učil v Tavíkovcích, Přeskačích a 10 let působil ve výchovném ústavu pro mládež ve Višňověm.

Zastával mimo jiné šest let funkci předsedy ONV Znojmo, poté působil i jako tajemník KV KSČ v Brně. Jan Navrátil po celý život vynikal pracovitostí, přemýšlivým a poctivým přístupem k lidem kolem sebe. Nikdy nepřevlékal kabát, odvedl neuvěřitelný kus práce pro republiku, pro region a do dnešních dnů zůstává věrný hodnotám lidské souznělosti, spolupráce a sociální spravedlnosti.

Miroslav Grebeníček (HaNo 13. 8. 2019)

K blahopřání se připojujeme - redakce Echo.

VÝROČÍ MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍ DĚLNICKÉHO Hnutí

Před 155 lety – 28. září 1864 – bylo v Londýně Karlem Marxem a Bedřichem Engelsem založeno Mezinárodní dělnické sdružení – PRVNÍ INTERNACIONÁLA – s cílem poskytnout dělnickému hnutí vědecký socialismus a uskutečňovat spolupráci mezi organizacemi dělníků různých zemí. Její zásluhou došlo k rozšíření marxismu v dělnickém hnutí a k založení samostatných dělnických stran – v Německu 1869, v Rakousku 1874 a u nás 1878. Činnost 1. internacionály skončila v roce 1876.

Před 130 lety – ve dnech 16. - 21. července 1889 – bylo v Paříži Bedřichem Engelsem a představiteli tehdejších dělnických stran založeno Mezinárodní sdružení socialistických stran – DRUHÁ INTERNACIONÁLA. Pokračovala v činnosti zahájené 1. internacionálou. Usnesla se pořádat každoročně prvomájové manifestace s vyhlášením požadavků dělnictva – tehdy šlo především o 8hodinovou pracovní dobu. Došlo k nebyvalému růstu počtu členstva sociálně demokratických stran a voličů těchto stran. Zejména po smrti Bedřicha Engelse došlo v dělnickém hnutí ke změně její politiky, důraz byl pokládán na získání podílu na výkonné moci ve volbách. Vznikla tzv. dělnická aristokracie, jejíž příslušníci zapomínali na podmínky, v nichž vyrůstali. Mezinárodní solidarita vzala za své propuknutím 1. světové války, kdy až na čestné výjimky poslanci sociálně demokratických stran hlasovali pro válečné výdaje ve prospěch vlád vlastní buržoazie.

Před 100 lety – ve dnech 2. - 6. března 1919 – byla v Moskvě V. I. Leninem a představiteli tehdy vznikajících komunistických stran založena TŘETÍ (KOMUNISTICKÁ) INTERNACIONÁLA jako odpověď na politiku spolupráce většiny sociálně demokratických stran s vlastní buržoazií. Postupně vznikly další komunistické strany po celém světě. V jejich řadách vyrostli představitelé, kteří si osvojili schopnost analyzovat situaci ve vlastní zemi a rozvíjet marxistickou teorii. Rozhodovat a provádět politiku strany dokázali v našich podmínkách Bohumír Šmeral, Antonín Zápotocký, Klement Gottwald, Jan Šverma.

V důsledku zásadních změn, k nimž došlo v době 2. světové války, byla Třetí internacionála v roce 1943 rozpuštěna. Její představitelé pokračovali

v boji proti nacismu a po válce zastávali významné funkce v zemích nastupujících postupně k budování socialistické společnosti. U nás se komunisté poprvé stali členy vlády a její předseda premiérem a později i prezidentem republiky.

Po druhé světové válce existovalo v letech 1947 - 1956 INFORMAČNÍ BYRO komunistických a dělnických stran socialistických zemí v Evropě a Francouzské a Italské KS, které sloužilo především k výměně zkušeností ze stranické práce a k zaujetí stanovisek k tehdejší situaci ve světě.

V letech 1957, 1960 a 1969 probíhaly v Moskvě MEZINÁRODNÍ PORADY KOMUNISTICKÝCH A DĚLNICKÝCH STRAN, které za účasti desítek představitelů těchto stran jednak komplexně vyhodnotily zkušenosti z budování socialistické společnosti v zemích střední a východní Evropy a současně projednávaly společná stanoviska k tehdejší mezinárodní situaci a úkoly v boji proti světovému kapitálu. Po událostech let 1989-1990 se podobná jednání nekonají, i když jejich potřeba vzhledem k procesům globalizace a velkého rozmachu technologie je víc než žádoucí. KS Číny se těmto problémům začíná věnovat na konferencích za účasti mnoha desítek organizací bez ohledu na jejich politická stanoviska. Představitelé KSČM se jich pravidelně zúčastňují. Chybí časopisy, které vydávalo zmíněné Informační byro *Za trvalý mír a lidovou demokracii* a dále měsíčník *Otázky míru a socialismu*, jehož redakce sídlila v Praze a který vycházel v letech 1958-1989.

Bylo dobré číst stati představitelů KS z celého světa a dozvědět se o jejich úsilí změnit život a práci těch, kteří se živí poctivou prací. To dnes chybí!

Karel Janiš

Vzpomínáme

13. srpna 2009 zemřela (57) při autonehodě Zuzka Kubáčková, bývalá pracovnice hospodářského oddělení KV KSČM v Brně. Vykonavala řadu funkcí v ZO i MěV KSČM, naposledy v Městské revizní komisi.

Ztratil jsem dobrou kamarádku a soudružku. Nezapomínáme.

Jan Korbel

Rudý kolportér Leopold Kresta devadesátiletý

Zasloužilý předseda ZO KSČM na brněnském severu, dopisovatel a distributor Halé novin, Naší pravdy i našeho Echa Ing. Leopold Kresta se dožil 1. července 2019 kulatých 90 let plodného života. Byl dlouholetý předseda brněnské organizace Vlasteneckého sdružení antifašistů a člen jeho Zemského a celostátního výboru.

Do jeho 75 let ho lidé znali jako neúnavného prodejce levicových tiskovin na různých frekventovaných místech ve středu Brna, v improvizovaných podmínkách, třeba novin, časopisů a knih rozprostřených na prkně položeném na židli či na donesené sedačce. Bylo by nepřirozené, kdyby se při této činnosti nepotkával s ústrky úřadů, které se nepohodlného prodejce nesnažily vytěsnit z míst velké koncentrace lidí do ústraní. Jedni kolemjdoucí se vyjadřovali k jeho činnosti pochvalně, záslužně a něco u od něj také koupili. Antikomunisté jej napadali slovně i fyzicky, improvizovaný "stánek" z levicovými tiskovinami se mu snažili nabourat. Kvůli ústrkům se Kresta musel se svým pohyblivým miniaturním stánkem stěhovat tam, kde mohl nějakou dobu prodávat, než bude znovu vykázan. V nabídce měl jako jediný v Brně např. slovenský čtrnáctideník Úsvit. Nebo Dialog, Hraničář, Matici Čech, Moravy a Slezska, Slovanskou vzájemnost či Alternativy.

Zvláště v devadesátých letech se setkával s diskriminací a zákazy, povoleno měl pouze distribuovat noviny a pohlednice. Předmětem doličným k vydání zákazu od novodobých cenzorů byla v nabídce nalezená (dříve povinná školní četba) Fučíkova Reportáž psaná na oprátce (první úplné vydání) a kniha My Evropou bloudili od Václava Zimy. I někdejšímu přednostovi žst. Brno - Hlavní nádraží E. N. "šly na nervy" Krestou v prostoru nádraží vyložené Vackovy knihy Proč bych měl mlčet a Na rovinu.

Jubilant Ing. Leopold Kresta vyniká skromností, nesmírnou obětavostí a faktem, že práci pro stranu věnoval, pokud mu to zdraví dovolilo, všechen vol-

ný čas. A to tzv. v první linii styku s veřejností, mnoho hodin týdně bez ohledu na počasí. Dobrovolnou desetiletou funkci jediného levicového kolportéra v Brně přestal vykonávat na jaře r. 2004. Ustál řadu byrokratických překážek, tisk a literatura propagující KSČM i levicové názory se díky jeho propagátorské práci staly známé i lidem, kteří by se s nimi jinak sotva setkali. Věk, zdravotní stav i změna daňových zákonů jsou příčina, že v roce 2004

skončil. Patří mu dík a uznání. Vysloužil si ocenění Klubu českého pohraničí, Vlasteneckého sdružení antifašistů a dalších vlasteneckých organizací.

Krestův nástupce a současný předseda Vlasteneckého sdružení antifašistů Brno Jan Korbel o něm řekl: *"Po ukončení prodeje nesložil ruce v klín, ale plně se věnoval stranické práci a zejména funkci předsedy VSA. Organizoval s ostatními vlasteneckými spolky účast zájemců na zájezdech do Lidic, Ležáků, na pietní místa našeho protifašistického odboje. Byl neúnavného diskutér; kdy věcně a pravdivě obhajoval naši pravdu. Protivníky dostával "na lopatky" díky své výborné paměti a znalostem ze života i z desítek knih. Knihy, které prodával, nejdříve přečetl, aby je mohl doporučovat kupujícím a debatovat o jejich obsahu. Sil mu ale ubývalo, zatímco mu přibývala starost o těžce nemocného syna a manželku, se kterými se nedávno rozloučil. Nikdy si nestěžoval, spíše rozdával úsměv a optimismus ostatním. Sám dnes už těžce chodí, nepochybně se na jeho zdraví podepsaly i podmínky, ve kterých distribuoval náš tisk. Snažím se mu zprostředkovávat styk s ostatními kamarády a zásobovat ho aktuálními tiskovinami. Všichni se připojujeme k blahopřání k významnému životnímu jubileu. K němu jsem mu předal ocenění jeho práce medailí Národní rady KČP,"* doplnil Korbel.

Václav Žalud

(foto archiv redakce)

Leopoldovi

*Sněžilo,
vločky Ti tály
ve vlasech i na ramení,*

*stávals v tom nečase
po léta,
v ruce i kolem sebe
noviny levice,*

*stávals v tom nečase
abys lidem sdělil,
že nikdy
nic bez naděje není.*

*Slova děků
neutronou v tichu,
příteli-soudruhu.*

Marie Veselá

□ JAZYKOVÍ ZÁKONÍCI A FARIZEJOVÉ.

To je titulěk článku Karla Olivy v Lidových novinách z 31. ledna 2019. Prý komunisty přepadla starost o naši mateřštinu a přispěchali s návrhem jazykového zákona, který se ovšem vyznačuje špatnou češtinou a nesmyslnými formulacemi. Exředitel Ústavu pro jazyk český se nezapře a rozebírá je. Oliva si nevsíml, že český jazyk je zatlačován ve veřejném životě a že dochází k benevolentnímu ustupování cizím jazykům v oblastech, které by měly zůstat doménou českého jazyka. Mají-li prý předkladatelé dojem, že používáme

prespříliš italských názvů těstovin a raději bychom měli užívat pojmy nudle, špagety, kolínka?

(Autorovi zřejmě nevdá anglické názvy firem, sportů; věty, v nichž jsou česká slova běžně nahrazována anglickými slovy.

Kde Oliva žije?)

□ **9. KVĚTEN PRO STARŠÍ A POKROČILÉ.** Píše opět Karel Oliva v Lidových novinách 9. května 2019. Za lež považuje 9. květen za „Den osvobození ČSSR Sovětskou armádou“, což byla ovšem zase jedna komunistická lež. Žádná ČSSR tehdy nebyla a čtvrtinu Čech osvobodili Američané. A z východního Slovenska Rusové vyhnali nácky už v listopadu předchozího roku a naopak poslední boje proběhly 11. května na Příbramsku, takže jak to s tím datem bylo? Podpis kapitulace v Berlíně byl těsně před půlnocí, ale v Moskvě bylo už 9. května, a proto se v SSSR konec války slavil až v tenhle den. A my prý jsme museli slavit podle nich a sovětské tanky přijely už po německé kapitulaci. Velitel tanku prý jel v otevřeném poklopu a na Klárově německá střela sklouzla po pancíři a na hlavu Gončarenka spadla cihla z doražených střely z fasády domu. Bojoval po celou válku a po jejím konci si tohle opravdu nezasloužil. *(Oliva píše jinak, než před mnoha lety hovořili ti, kteří byli v zasaženém tanku.)* Gončarenko v tanku typu T-34 s věžovým číslem 1-24, z čehož je vidět, že komunistická lež byl i ten tank s číslem 23, co stál dlouhá léta na Újezdě. Ale na čísle 23 je něco pravdivého. Že za 23 let ruské tanky přijedou znovu, což se splnilo. Smáli se prý vtipu, že za 23 let odjedou, což se v roce 1991 stalo. Bylo dobré, že tank z Újezda byl dán pryč a možná díky tomu v roce 2014 nepřijely tanky znovu a u toho prý zůstane, jak pevně Oliva věří *(s čísly*

manipuluje obdivuhodně lépe než s obranou českého jazyka před přílivem anglických slov).

□ PREZIDENT HOSPODÁŘSKÉ KOMORY VLADIMÍR DLOUHÝ MÁ RÁD ODBORY.

Na sněmu komory obvinil odbory z podpory zvyšování minimální mzdy, z obnovy zaplacení i prvních tří dnů nemoci a za návrh zavést dovolenou v trvání 5 týdnů. Odbory tak nebývalým způsobem ohrožují zaměstnavatele, hrozí nezaměstnanost a zvýší se nemocnost. V pořadu Máte slovo u Jílkové 13. června 2019 na argumenty předsedy

odborů Josefa Středuly reagoval vztyčenou pěstí Demagogie, demagogie. Měl by národu sdělit, kolik on měsíčně pobírá!

□ NĚKOLIK STRÍPEČKŮ NEUŠKODÍ.

6. června 2019 na jednání rektorů vysokých škol po několika letech rektori Karlovy a Masarykovy univerzity nebyli zvoleni do vedení České konference rektorů – jaká škoda, že přijdeme o jejich rozumy k 30. výročí Velké listopadové a o jejich vyznání lásky k prezidentu republiky.

15. června 2019 se Zuzana Čaputová stala prezidentkou Slovenska. Při návštěvě u nás se setkala s prezidentem Zemanem, položila kytici k hrobu Václava Havla a nepřímo podpořila protivládní demonstrace, do kterých ji vůbec nic není. O jejím politickém zaměření není pochyb.

Veřejnoprávní TV věnovala velkou pozornost 80. výročí narození Karla Gotta, vstupu tří kosmonautů USA na Měsíc před 50 lety, ale vůbec ne 75. výročí atentátu na Adolfa Hitlera – naše Tluč-pusinky si nevěděly rady s hodnocením této události.

Karel Janiš

**Výbor národní kultury Brno,
pobočný spolek, přeje svým
sympatizantům a celé naší
veřejnosti krásné léto.**

Naše činnost však probíhá v obtížné situaci, a proto se na Vás obracíme s prosbou o pomoc.

Číslo účtu je 2600552465/2010.

Vaše pomoc je velmi vítaná a děkujeme za pochopení. Příspěvek označte jako dar.

**Marie Veselá,
předsedkyně VNK Brno**

CO CHYSTÁ ZAČÁTEK KULTURNÍ SEZÓNY

Reduta premiéruje (4. X.) Goldoniho Mirandolinu. Tituly Reduty často odrazují tradiční činoherní publikum díky poplatnosti mainstreamu, který chce za každou cenu diváka vychovávat. Připomíná tak propagandistická léta po roce 1956 s tím rozdílem, že se divák občas pokouší destruovat. Mirandolina je příjemnou změnou. Carlo Goldoni byl muž širokých zájmů. Jeho kariéra právníka, tajemníka benátského velvyslance v Miláně a účastníka bitvy u Pavie je podobná jako kariéra o generaci mladšího Casanovy, agenta pracujícího pro dobové velmoci. Goldoni pracoval pro Benátky i pro Francii. Bitva u Pavie byla epizodou Války o následnictví polské, kde Francie zvítězila nad Habsburky. V Benátkách, jednom z největších středisek evropského divadelnictví, měl Goldoni po své čtyřicítce od roku 1747 základnu jako dramatik. Odměnou za práci pro Francii byl od roku 1763 v dalším evropském středisku kultury a divadla, v Paříži, učitelem italštiny dcer Ludvíka XV. Casanova zanechává paměti, jako obraz 18. století, Goldoni, jako aktivní divadelník a inovátor divadla desítky her, z nichž se řada hraje dodnes. Patří k nim i paní hostinská Mirandolina, tahající cititele za nos, označovaná jako jeho vrcholná komedie, založená na hercích. Casanova umírá v komfortu duchovského zámečného knihovníka roku 1798, Goldoni, příslušník ancien régime-královského režimu, umírá v bídě ve víru Francouzské revoluce roku 1793. Doufejme, že režisérka Tereza Groszmannová využije v Redutě svou příležitostnost.

HaDivadlo premiéruje (6. IX.) hru Wernera Schwaba Prezidentky. Autor, mladý excentrický muž - dramatik, prozaik, sochař, výtvarník, rockový hudebník, majitel zemědělské farmy a dřevorubec, umírá roku 1994 v 36 letech na otravu alkoholem. Po smrti je nejhranějším německy píšícím dramatikem devadesátých let. Za života byl dvoumetrový plavovlasý punker v černé kožené bundě, provokatér, autor fekálně přetížených děl, ve skutečnosti vyvolávající duchy minulosti, rakouskou veřejností ignorán.

Do jaké míry se na autorově extravaganci a excesech podílel rozdíl mezi Vídní a vrcholně konzervativním ostatním Rakouskem, kde venkované kolemjdoucí běžně zdraví Grüß Gott - Pozdrav Pánbůh, ponechávám úvaze diváka. Svou úlohu v rakouském konzervatismu musela hrát nejen oficiálně prezentovaná nostalgie po Rakousku-Uhersku, ale i skryté omlouvání III. Říše. Jinak by Schwab neprovokoval tvrzením o pokrevním otci, oplodňovateli arijských žen, i jeho matky, v akci Lebensborn-nacistické vel-

kolíhni budoucích vojáků. Ještě v roce 1989 vrací dramaturgie Burgtheateru neznámému autorovi hru Prezidentky jako chaotickou a nehratelnou a Schwabovy texty v nakladatelstvích odmítají. V nekrolozích se o Schwabovi mluvilo jako o cynickém monstrem nebo o rakouském Jamesi Deanovi. Prezidentky hrála masově jak divadla německá, tak česká. Režisérka Kamila Polívková snad upoutá i za situace, kdy HaDivadlo i Provázci žijí ze společných peněz a sídlo Provázků, Dům pánů z Fanalu, se rozpadá a vyžaduje opravu.

Městské divadlo Brno premiéruje (14. IX.) na Muzikálové scéně opus z dílny švédské skupiny ABBA Mamma Mia. Jde o muzikál, v němž se pro existující písně vymyslel nový, originální příběh, do něhož se slavné hity začlenily. Po úspěšné premiéře v roce 2001 na Broadwayi byl muzikál roku 2008 zfilmován s Meryl Streepovou a Piercem Brosnanem. Roku 2018 vznikl další díl. V Brně bude muzikál režírovat zkušený Petr Gazdík.

Burantrea uvádí jako druhou premiéru (13. IX.) hru Patrika Bouška, v režii Terezy Říhové nazvanou Kincugi s podtitulem Dystopické (ko)mediální lepolelo o současné společensko-politické krizi a mediální manipulaci s nepřilíš optimistickou vizí naší budoucnosti. Budoucnost v pojetí autora je skutečně neradostná, připomínající katastrofické filmy z produkce USA, proložené ironickými, absurdními dialogy. Je podivné jak druh homo, v podmínkách připomínajících paleolitický interglaciál, čti dobu meziledovou, proti kromaňonci, svému předku před 60 tisíci lety, zdegeneroval. Doufejme, že druh homo v budoucnosti přežije v podmínkách poněkud příznivějších.

Filharmonie Brno zahajuje na Stadioně (19. IX.) sezónu Klavírním koncertem č. 3 E dur Bély Bartóka v podání legendární Elizabety Leonské, u klavíru partnerky nesmrtelného Svjatoslava Richterů. Byl pedagogem Leonské jako zázračného dítěte, pozdější partnerky na pódiu.

V roce 1978 odchází Leonskaja do Vídně, kde se stává čestnou členkou vídeňského Konzerthausu a nositelkou nejvyššího vyznamenání za kulturu v Rakousku, Rakouským křížem cti první třídy. Tolik ke Lvici klavíru, jež vystoupí v Brně, reprezentantce ruské klavírní školy a k její hvězdné dráze.

/V-zh/

Brünn se stalo Velkým Brnem, kde většina mluví česky

Jak se dříve žilo v Brně a okolí? Proč se Brno před sto lety rozrostlo? Čím vynikaly obce, které se roku 1919 staly součástí Velkého Brna? To zodpověděla a názorně ukázala výstava „100 let Velkého Brna“, kterou připravilo v Křížové chodbě brněnské Nové radnice Muzeum města Brna. Expozice plná historických fotografií, map na panelech i trojrozměrných předmětů byla součástí oslav 100 let od vzniku Velkého Brna.

Koláře z Komárova, na které chodilo celé Brno, bodláky z Brněnských Ivanovic, ze kterých se vyráběly nástroje na česání vlny, Jundrov a výletní parník plující po Svatce nebo řepa a žito ze zemědělské Slatiny. Dnes už málokdo ví, co bylo charakteristické pro obce, které se v **dobu 1919 staly součástí tzv. Velkého Brna**. K původnímu, už většinou poněmčenému městu, se tehdy připojilo 23 výrazně českých obcí, rozloha se zvětšila sedmkrát a počet obyvatel se téměř zdvojnásobil. Otevřela se tím cesta k mimořádnému rozvoji během 20. a 30. let 20. století, kdy ze Brna stalo moderní metropoli a střediskem kultury, školství a architektury mladého Československa. Úvod výstavy vysvětlil okolnosti rozšiřování Brna: **poprvé se Brno rozrostlo v roce 1850 o „předhradební“ předměstí**, jako byly Křenová, Cejl, Zábřdovice či Staré Brno. V polovině 19. st. byly strženy brněnské hradby a město se mohlo dále rozrůstat. Velké Brno vzniklo po první světové válce. „*Vedly k tomu praktické důvody, Brno už stovebně srůstalo s okolím, např. s městy Královo Pole a Husovice. Další důvod byla potřeba „počeštit“ město a připojit ke spíše německému Brnu co nejvíc českých obcí. Procento Němců žijících v tomto městě pak skutečně kleslo pod polovinu,*“ vysvětlil

Ondřej Sekora

– 120 let od narození

Dne 25. 9. 1899 se ve tehdy ještě samostatném městě Králově Poli v učitelské rodině narodil Ondřej Sekora. Významný prvorepublikový levicový intelektuál, talentovaný umělec, spisovatel, malíř, milovník přírody a sportovní nadšenec – zakladatel prvních ragbyových klubů u nás. Konec 1. světové války strávil ve Vídni jako jednorozční dobrovolník. Po ní pracoval v Lidových novinách. V letech 1944 – 45 byl internován v pracovních táborech. Po válce vstoupil do KSČ a působil v Dikobrazu a jako spisovatel.

Jeho postavičky, především Ferdu Mravence, či brouka Pytlíka si celé generace nesou v srdcích. Zasloužilý umělec Ondřej Sekora zůstal do konce života věrný levicovým ideálům. Napsal snad tři desítky, knih, namaloval více než desítku komiksů a jeho knižní ilustrace snad ani nejdou spočítat. Zemřel 4. 7. 1967 v Praze. **Op** (redakčně upraveno)

kurátor výstavy Pavel Košťál z Oddělení historie Muzea města Brna.

Další části výstavy mapovaly připojené obce. Ve dvou případech šlo o samostatná města – Husovice a Královo Pole, ostatní byly vesnice. Připomenuly je dobové fotografie, mapy, citáty či texty z tehdejších turistických průvodců. Zajímavostí je **obří mapa Velkého Brna doplněná kresbami vystihujícími typické rysy připojených obcí**. „*Každá něčím vynikala, jejich specifika ukazujeme obrazově. Na mapě je např. židenický dělník, komín maloměřické cementárny, jundrovský parník, komárovské kolářce nebo bodláky z Brněnských Ivanovic,*“ říká Košťál.

Běžný život od konce 19. st. do 20. let 20. stol. přiblížilo množství exponátů. Např. kolébka ze Židenic se zachovanou tkanicí na kolébání, figurína s dobovým všedním oblečením nebo dobové hračky. Lidé měli možnost uvidět i kopii **zákona o zřízení Velkého Brna** a spoustu historických předmětů ve vitrinách. „*Jedna z nich poeticky evokuje pomyslné „maminčiny poklady“.* *Jsou v ní šperky, hračky, citáty nebo medailonek ve tvaru srdíčka,*“ líčila vedoucí Oddělení historie Muzea města Brna Dana Olivová. Atmosféru dokreslily i reklamy z doby monarchie a první republiky.

K vidění byly také **tři historické mapy z let 1839, 1879 a 1926**, které zachycují původní město, jeho rozrůstání i stav po vzniku Velkého Brna. Tento **vývoj záznamila i digitální stormap** se spoustou fotografií a příběhů. V závěru výstavy lidé našly tematické výkresy dětí, které uspěly ve výtvarné soutěži brněnských škol. Výstava skončila 11. srpna.

Václav Žalud - text a foto

KLUB RUDÉ ARMÁDY V BRNĚ DVACETILETÝ

Dvacet let své činnosti si připomene spolek nadšených vyznavačů vojenské historie - Klub Rudé armády se sídlem v Brně.

Vznikl v prosinci 1999, zpočátku hlavně s cílem účastnit se v dobových uniformách Rudé armády rekonstrukcí bitev spojených s osvobozením Československa od německého fašizmu a nacizmu z jara roku 1945.

Klub představuje vojáků 761. střeleckého pluku, který vedl bojové operace ve městě Brně, odkud členové klubu pocházejí. Tento střelecký pluk působil v 18. gardovém střeleckém sboru v sestavě II. ukrajinského frontu maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského.

Klub vyhledává v terénu neoznačené hroby vojáků Rudé armády a pátrá v archivech i kronikách po jejich jménech a osudech. Stovkám dosud neznámým vojákům vrátil na pomníky jejich jména a oznámil místo jejich posledního odpočinku v ČR jejich potomkům v zemích

bývalého SSSR. Souvisí s tím i pátrání a vykopávání dosud nenalezených letadel vzdušných sil SSSR, které havarovaly na jaře 1945 ve vzdušných soubojích na Moravě, včetně publikační, vydavatelské a muzejní činnosti. Za tuto činnost ocenila některé ze členů klubu státním řádem vláda Ruské federace a medailí Československá obec legionářská.

Za 20 let své činnosti procesoval Klub Rudé armády pod vedením Jiřího Nováka (*na fotografii Tibora Dávida*) v dobových stejnokrojích Sovětské armády velkou část východní i západní Evropy. V roce 2006 se klub připojil k Ruskému kulturně osvětovému spolku na Moravě. Účastní se pietních slavností i mezinárodních festivalů spojených porážkou nacistického Německa a osvobození od fašizmu. Např. programu mezinárodního kulturního festivalu Ruské jaro na Moravě. Letos bude slavit pěkné výročí.

Václav Žalud, foto Tibor Dávid

Připomeneme si již 85 narozeniny našeho přispěvatele

14. září 2019 se narodil zkušený novinář a publicista Bohumil Hlaváček. Po studiích novinářství na Osvětové škole v Praze byl postupně dopisovatelem Mladé fronty, redaktorem jednoho deníku v Ostravě a nakonec zakotvil v Československé tiskové kanceláři, a to v Ostravě, ve Zlíně a na 42 let v Brně, v níž byl i 10 let vedoucím její redakce. Za svou dlouholetou novinářskou činnost byl mnohokrát oceněn – je nositelem stříbrné medaile Masarykovy univerzity v Brně, tvůrcí prémie Českého literárního fondu, čestného titulu Zasloužilý pracovník kultury a Ceny města Brna 2007 na žurnalistiku a publicistiku.

Bohumil Hlaváček je stálým přispívatelem občasníku Echo. Mapuje významné události a osobnosti z oblasti kultury včetně folklóru na jižní Moravě. Využívá přitom své bohaté zkušenosti z působení v redakci Čs. tiskové kanceláře, požaduje náročný přístup ke všemu, co je určeno čtenářské obci občasníku Echo a je velmi kritický k nedostatkům v přispěvcích, pokud se vyskytnou.

Přenáší nároky, které měl a má na své působení novináře, na druhé. Toto jeho působení nelze v činnosti redakce Echa opomenout. Popřejme jubilantovi hodně zdraví i neutuchajícího elánu do dalších let života.

Karel Janiš

Opustil nás...

Soudruh **Vincenc SOBOL** nás opustil 17. července 2019 ve věku nedožitých úctyhodných 91 let.

Až do své smrti byl obětavým členem KSČM, spoluorganizátorem našich stranických akcí a neúnavným agitátorem mezi spoluobčany Líšně. Svoje myšlenky se nebál prezentovat na veřejnosti. Před odchodem do důchodu byl dlouholetým a věrným zaměstnancem ZETORU, kde se věnoval taktéž činnosti pro naši stranu. Bude nám chybět.

MO 1600 Líšeň

Jubilanti končícího léta

V měsících srpen a září slaví narozeniny následující členky a členové naší Městské organizace.

Srpen: Karel Červinka, Marie Crhová, Jiří Hájek, Milan Mareš, Marie Minaříková, Miloslava Grossová, Marie Panáčková, Ilja Kalášek, Karel Belatka, Zdeněk Adler, RSDr. Luděk Adamovský, Alena Burešová, Marie Nováková, Zdena Havranová, Pavel Jirásek, Jan Navrátil, Karel Hejlíček, Oldřich Kříž, Danuše Dočkalová, Marie Karfíková, Ilona Pejchalová, Anna Belatková, Růžena Doležalová, Václav Řehořek, Jaromír Kopeček, Jiří Dočkal, Bedřich Kazda, Zdenka Nováková, Růžena Mazlová (100 let).

Září: Jindřiška Krejčí, Božena Frantová, Eva Příkrylová, Marie Preizlerová, Jarmila Jurová, Julius Hutárek, Marie Vejdělková, MUDr. Josef Kosek, Ludmila Macháčková, Marie Molíková, Bohuslav Žilka, Marcela Lukšíková, Petr Babák, Ing. Vítězslav Krejčí, Ing. Marie Plavcová, Jiřina Krejčová, Květoslava Fintesová, Milan Křížo, Miroslav Materna, Lenka Buchmeier, Božena Kebrlová, Karel Havlát, Jaroslava Bendová, Ruth Bacílková, Miroslav Dudík, Dagmar Domanská.

Všem oslavencům děkujeme za obětavou práci pro sociálně spravedlivou společnost a do dalších let života přejeme pevné zdraví a mnoho spokojenosti a pohody. ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. **did**

Blahopřát nebude možno...

Před 80 lety – 15. září 1939 – se narodil soudruh **Milan Chalupa**, dlouholetý člen a funkcionář naší strany. Byl vedoucím politicko-organizačního oddělení MěV KSČ v Brně. Po listopadu 1989 zůstal i nadále zastáncem idejí sociálně-spravedlivé společnosti. Byl předsedou ZO KSČM 1515 a členem Kontrolního výboru ZMČ Brno-Královo Pole. V prosinci 2016 opustil svět a rodina a my všichni, kteří jsme ho znali, máme soudruha Chalupu v paměti a vzpomínkách jako přesvědčeného komunistu, jako dobrosrdečného a laskavého člověka.

Karel Janiš

Žijí ve vzpomínkách

Od září 1999 doc. PhDr. Gustav Motyka, CSc., plk. v. v., který působil jako pedagog na VAAZ v Brně, po listopadu 1989 byl členem odborné skupiny školství ÚV i MěV KSČM v Brně a předsedou MěV KSČM v Králově Poli.

Od srpna 2004 RSDr. Václav Zima, někdejší tajemník MěV KSČ pro ideologickou práci, učitel Krajské politické školy KSČ v Brně-Pisárkách, autor mnoha publikací o agitaci a propagandě strany, člen redakce Echa a duchovní otec pánů Kšanďla a Bukvice v Echu, autor několika básnických sbírek kriticky hodnotících polistopadový vývoj.

Od září 2004 doc. Ing. Miloslav Veselý, CSc., pedagog na VUT v Brně; prof. Alois Pohanka, člen kulturní sekce MěV KSČM, kronikář VNK Brno, výtvarník, grafik, školní inspektor; Ing. Lev Fojt, CSc., pracovník JmKV KSČ; doc. Ing. Josef Šíp, CSc. ze Žabovřesek, autor mnoha kritických dopisů primátorovi i starostovi MČ a obsáhlé práce o odboji na Velkomezeřížsku, oceněné Českým svazem bojovníků za svobodu II. cenou.

V ZO KSČM vzpomeňme na soudruhy a soudružky, kteří odešli v srpen nebo v září v letech 1999, 2004, 2009 a 2014. Patří jim vzpomínka na práci, kterou vykonali ve prospěch lidí žijících z poctivé každodenní práce, kteří šli před námi.

Karel Janiš

 POZVÁNKA
na

**CELOMĚSTSKÉ SHROMÁŽDĚNÍ
OBČANŮ**

při příležitosti 101. výročí
vzniku samostatného čs. státu

Cílem shromáždění je seznámit občany města s pohledem KSČM na problematiku tolerance vlády z její strany a co toto rozhodnutí přineslo občanům republiky

Kdy: **pondělí 14. října 2019 v 16 hodin**

Kde: **Brno, Kobližná ul. (dolní část pod OD Centrum)**

Zve Městský výbor KSČM v Brně